

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V zmislu §. 17. društvenih pravil sklicuje se

OBCNI ZBOR

delniškega društva

„NARODNE TISKARNE“

na dan 22. marca 1890

ob 6. uri zvečer

v prostorih „Narodne Tiskarne“.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednikovo.
2. Bilanca „Narodne Tiskarne“ za l. 1889.
3. Nasvet upravnega odbora o izplačanju dividend.
4. Dopolnilna volitev upravnega odbora.
5. Posamezni nasveti.

OPOMBA. §. 16. Kdor v občnem zboru hoče glasovati, mora svojo delnico vsaj pet dni pred občnim zborom v društveno blagajnico uložiti.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

Koroški „bauernbund“ pa bodoče volitve za deželni zbor.

Iz Pliberške okolice 6. marca.

Kar pišemo o naših razmerah, o tem se navadno ne prenačimo in tudi ne pretiravamo; rajši svoj žalostni položaj še v lepši luči kažemo, nego je, da našega poštenega ljudstva ne begamo. Zdaj pa je položaj tak, da resnice več zakrivati ne moremo in tudine smemo, kajti bližajo se volitve za deželni zbor, in rojaki po drugih krajih morajo zvedeti, pri čem da smo mi koroški Slovenci.

Kako lepo se je razcvitalo slovensko gibanje v zadnjih letih na Koroškem! Vse pošteno, v postavnih mejah, brez jeze in sovraštva; vznemirjeni so morali biti nad slovenskim napredkom le tisti, ki so za slovenščino že pogrebce naročili, — pa njim v jezo slovenščina na Koroškem še zmirom živi in neče umreti! To pokazalo se je zopet dne 5. t. m., ko se nas je zbralo v Celovci skoro blizu

sto zavednih Slovencev ter smo ustanovili za slovenske Korošce prepotrebno politično društvo.

Vznemirjeni morajo res biti pogrebci, ko slišijo od vseh strani o slovenskem gibanju. Zatorej pravijo: „To se mora zadušiti, naj bode z lepa ali z grda. Zadnji poskus velja; pri letošnjih deželno zbornih volitvah hočemo slovenski plevel iztrebiti iz Korotana; — ta dva poslanci (Einspielerja in Murija), ki ja Slovenci še imajo, jim moramo vzeti, potem bo mir (nemško-liberalni) na Koroškem.“

To je govorica naših nasprotnikov tako v osebnem pogovoru, kakor pri javnih shodih. Vse, kar leze in kar gre, mora pomagati, da se ta namen doseže! Nemški liberalci, nemški narodnjaki Steinwenderjeve vere, in vsi, ki imajo kaj oblasti v deželi, bratijo se in delajo združeno pod jednim klobukom zoper nas Slovence. Da bi Slovincem častnik „Mir“ ne povedal resnice, predrznile so se „Freie Stimmen“ celo v strah vzeti c. kr. državnega pravdnika. Očitajo mu, da slovenski list preredkokrat konfiskuje, češ: „zamaši „Miru“ usta in nemško gospodstvo je na Koroškem zagotovljeno!“ Da prelubeznjivo je to! Ljudje, ki osrednji Dunajski vladi nasprotujejo, hočejo imeti na Koroškem proste roke in oni se nič ne sramujejo, po jedni strani na Dunaji glasovati proti vladi, po drugi strani pa zahtevati vladno pomoč zoper Slovence, kateri so Taaffejevo vlado do zdaj pošteno podpirali. Ali to ni narobe svet?

Kar bi človek drugod za nemogoče spoznal, na Koroškem se zgodi. Ljudje so baje videli posestnika Plavca, potem predsednika „bauernbunda“ Seebacherja in še par drugih mož te vrste zahajati pretekle dni v neko hišo v Celovci. Mislilo se je takoj, da to ni prazno in da vleče mej drugim brž ko ne tudi na deželne volitve! Kmalu smo dobili še jasnejše dokaze: Dne 20. februarja priredil je takozvani „bauernbund“ slovesnost rajnemu cesarju Jožefu II. pri „črnem orlu“ v Celovci. Da častimo cesarja Jožefa, ki je bil prijatelj ljudstva, čeravno v ta namen ni rabil vselej pravih primočkov, zoper to se mi Slovenci ne upiramo; toda preudarjati je treba, kakšen namen je imela vsa ta slavnost? Če kje drugje kak „bauernverein“ ali kak „bauern-

bund“ napravi tako slavnost, nihče se za to ne zmeni, najmanj pa najvišje deželne oblasti. Pri tej slavnosti pa so kumovali najimenitnejši možje koroški in Celovski; vsa gazda nemško-liberalne in nemškonarodne stranke. Slovenski Ziljan dr. Abuja je imel slavnostni govor. Potem je sledilo še mnogo drugih govornikov. Vsi govorniki pa so mlatili stare in znane otrobi. Da pa osvetlimo mišljenje „bauernbunda“, pri katerem ima neki Kirschner iz Žihpolj veliko besedo, omenimo po poročilu časnika „Freie Stimmen“, da si je ta gospod privoščil naslednje besede: „Duh cesarja Jožefa je ujet; težka Rimska (papeževa) roka tlači. Na Koroškem pa je duh cesarja Jožefa še živ, in pri tem nam daje lep izgled deželno zastopništvo (zastopniki koroške vojvodine v deželnem zboru, to so deželni poslanci). Zdaj povprašamo pametne ljudi: „nad kom „leži težka Rimska roka?“ — Toda Kirschner ni ostal brez pomoči; on se je že zdavnej oklenil Celovških nemških liberalcev, tedaj se tudi spodobi, da mu oni v njegovih krivih naukih na pomoč prihitijo. Zato je govoril znani nasprotnik koroških Slovencev dr. Rainer iz Celovca naslednje besede: „Nova (t. j. protestantska) vera se je razširila po vsem Koroškem in ljudje so jo v resnici in srčno vsprejeli. Toda, — zdibovaje omiluje, — ssilo se je zopet zadušila.“

V tako prostozidarskem smislu govorilo se je torej pri tej slavnosti „bauernbunda“, in to bodi pravo merilo našim katoliškim Slovincem pri prihodnjih deželno-zbornih volitvah. Tu lahko spoznajo „bauernbunarje“ na njihovem lastnem sadu.

Tega političkega „bauernbundskega“ shoda udeležili so se pa tudi učitelji. V njihovem imenu je duhu cesarja Jožefa slavo pel France Saffron, učitelj v Celovski okolici. V pričo c. kr. deželnega predsednika in c. kr. deželnega šolskega nadzornika usojal si je tedaj učitelj proticerkveno in framasonsko politikovati, a gorje onemu učitelju, ki bi se predrznil udeležiti se kacega shoda družbe sv. Cirila in Metoda, in trikrat gorje onemu, ki bi se predrznil govoriti o enakem vprašanju s stališča slovenskega.

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Pretekli teden bili so pravi pristni Rusi na dnevnem redu. V redutni dvorani odmevale so njih zdaj otožne, zdaj poskočno-živahne melodije mej frenetičnim priznanjem navdušenega občinstva, na javnih prostorih, po gostilnah in kavarnah pa skoro ni bilo drugega govora nego o Slavjanskega koncertu, o uzornem zboru in strahovitih basih, ki pojo tako globoko in debelo, kakor pedal pri orglah. Izvestno, „rusofilstvo“ se je pretekli teden močno širilo in ko so se nekateri rusofagi preverili, da so Rusi tudi ljudje, po božji podobi ustvarjeni, da pojo in celo prekrasno pojó, začeli so se izgubljati zastareli predsodki in čul sem celo nemškutarje hvaliti zanimive ruske goste in umetniško završenost Dimitrija Slavjanskega nepozabne družbe.

Slučaj je nanesel, da je bil za ruske pevce v redutni dvorani oder napravljen baš ondu, kjer ima ob deželnega zbora zasedanji nemška manjina svoje prostore. Na istem mestu, kjer se časih začuje dr.

Schafferja drobni glasek, pritiskali so sedaj ogromni ruski basi svoj contra G, ob steni, kjer sede nemškega veleposestva zastopniki, „die Paar Mandln“, kakor je baron Apfalter blagovolil izraziti se, razlegali so se te dni polni akordi blagolasnih ruskih narodnih pesmij.

Sedaj je vsega tega konec. Ruski pevci odpeljali so se v kraljevski Zagreb in nam ne preostaje drugega nego nepozaben spomin in pa globoko obžalovanje, da se v Ljubljani še ni udomačil fonograf. Kako lepo bi bilo, da smo vse krasne zборе ujeli v fonograf! Kadar bi se nam zljubilo, ponavljal bi nam Edisonov stroj kakšno lepo melodijo in kadar bi poslanci v deželni zbornici zopet vkupe sedeli in posvetovali se n. pr. o nemškem protestantu primariji, navil bi se fonograf in zadonela bi slavna pesem „Ej uhnem“ tako divno, da bi se čuli težki koraki žilavih burlakov, kako vlečejo natovorjeno ladijo po reki. Kadar bi prišlo glasovanje o zloglasnih 600 gld. na vrsto, pritiskali bi zopet na drug vijak in „Aj dubinuška ohni!“ zadonelo bi iz fonografa, kakor pojejo težaki, kadar zabijajo kole — za most — — do Adrije.

No zamudili smo ugodno priliko, na fonograf

niti mislili nismo, ker je Edisonov izum marsikaterim ljudem še — geografski pojem. Z glasbenega stališča je to močno obžalovati, glede reklame in kritike pa ne, ker vidimo, kako žurnalisti brez fonografa izvrstno izhajajo. Jedva je slavni Hanslick ocenjujoč Slavjanskega koncert na Dunaji, omenjal opasnega a slavnega „Doch“ Sarastrovega, že so vsi provincijalni listi čivkali za njim. Povsod le: „Sarastro“ „Sarastro“, dasi bi človek svobodno deset na jedno stavil, da je malokaternik omenjeno partijo res že kdaj čul. No pa temu je povod asocijacija mislij. Kaj je to, Vam hitro povem. Mislite si, da živita v Ljubljani in v Zagrebu dva zelo različna človeka. Podobna sta si le v tem, da služita oba uradnima listoma, jeden „Agramerici“, drugi naši „Laibacher Zeitung“.

V Zagrebu živčemu možu začele so pričetkom preteklega tedna po ušesih brenčati besede „Leb' wohl, o Moskau, mir so theuer!“ potem pa ljubka pesem „Vot idet trojka udalaja“, katero je nekoč v nekem nemškem potopisu čital. Hitro vzame pero v roko in napiše daljši članek „Slavjanskij in Agram“. Par dni pozneje pa začne g. v Ljubljani doslovno misliti. „Vot idet trojka

Čudne misli nas preletavajo. Vprašali bi: kaj so imeli deželni šolski nadzornik dr. Gobanc, c. kr. okrajni glavar Kronik, in drugi še imenitnejši gospodje in pa zastopniki Celovškega mesta, učitelji itd. itd. pri tej slavnosti opraviti? Če je šlo samo za spomin cesarja Jožefa, potem omenimo, da je tudi slovenska podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolico pred letom napravila sijajno slavnost na čast 40letnega vladanja našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I., pa k tej slavnosti ni bilo nobenega prej omenjenih gospodov. Žalibog, da so se našli takrat celo možje, ki so po uradnem Celovškem časniku slavnost skušali osmešiti.

Vprašati bi se moralo tedaj, kaj da jih ravno „bauernbund“ toliko mika? Nam je znano, zakaj da je „bauernbund“ pri teh gospodih v toliki časti; zato, ker je njegov namen, slovenščino na Koroškem pokopati! Pri nemških kmetih ta čudni „bauernbund“ nič ne dela in tudi nič ne velja; on se brati z vsakim Nemcem, če prav ni kmet, da je le Slovincem nasproten; pa med Slovenci je njegova naloga, da bi jih zabil v nemško-liberalni tabor.

Želimo torej iz vsega srca, da bi Slovenci ostali pametni in se ne dali po kukavicah zaslepiti ter pripraviti ob svoje pravice. Ostanimo zvesti našemu narodu in ne udajmo se! Ostanimo pa tudi složni v delovanju za občni naš blagor, in boljši časi nastanejo tudi za nas Koroške Slovence!

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 4. marca.

(Konec.)

Zatem prične specialna debata o zboljšanju kongruje.

K § 1 se je k besedi oglasil poslanec Lorenzoni zoper, poslanec Perić za predlogo.

Poslanec Lorenzoni želi, da bi se povišanje plače, ki se s to postavo namerava, razširilo na vse ekspozite Tridentske škofije. Dalje se izraža proti tega paragrafa vladnemu zagovarjanju, po katerem bi bilo izključenih mnogo potrebnih pomočnih duhovnikov, in pričakuje, da bo vlada predložila nov zakon, kakor hitro bo to finančno stanje države dovolilo, da bi z njim popravila stan nižjih duhovnikov.

Poslanec Perić je govoril hrvatski in je predlagal, da bi se plača izpostavljenih pomočnih duhovnikov v Dalmaciji povišala za 200 gld, kar se je tudi dovoljno podpiralo.

Poslanec Oelz predložil je resolucijo: Visoka vlada se pozivlje, povišanje plače tudi onim pomočnim duhovnikom dovoliti, kateri, akoravno stanejo v župnijskem mestu (sedeži), so vendar obstoječimi razmerami prisiljeni v svojem domu imeti posebno gospodarstvo kot ekspoziti.

Vladni zastopnik grof Enzenberg pravi proti posl. Lorenzoniju, da so dotične določbe te predloge vzete iz zakona o kongruji, o resoluciji posl. Oelza pa, da država v njej izraženej želji zdaj ne more ustreči.

Poslanec Kronawetter se obrača proti resoluciji poslanec Oelza, on želi, da bi država ves svoj upliv porabila na to, da bi se vsa ta mesta (ekspoziture) z osobami zajela, ki modernim svo-

udalaja“ itd. brenči tudi njemu po glavi in po hudem porodu, pri katerem je bilo treba krutih škarij, nastal je fenomenalni članek „Slavjanskij in Laibach“. Vidite, to je asocijacija mislij, ali pa tudi ne, po nekod imajo namreč neko drugo ime za ta duševni proces, ki je zlasti zaradi tega zanimiv, ker je gospod v Ljubljani imel po Slavjanskega koncertu iste misli, kakor njegov kolega v Zagrebu nekoliko pred koncertom.

Tako prišel sem zopet na Slavjanskega koncert nazaj, to pa samo zaradi tega, da konstatujem, da so naši Nemci in nemškutarji igrali skoro isto ulogo, kakor Italijani v Trstu. Mislili so namreč, da brez njih ničesar napravili ne bodo, da bode vsa stvar naredila fiasko. Ko so pa videli, da bode tudi brez njih dvorana polna, začeli so se kesati in radi bi kupili še kaj ustopenic, da so jih dobili. In tako se je, dasi nemški kontinent ni dosegel niti deset odstotkov, vršil koncert ob samih narodnih silah. Pokazalo se je, da more narodna stranka uprizoriti tako podjetje tudi sama ob sebi, zatoorej zmatram rečena koncerta kot zmago v dvojnem zmislu.

bodomiselnim zahtevanjem zadostujo. (Veselo na levi.) Le take župnije bi se smele napravljati, ki so neobhodno potrebne. Govornik je za to, da bi se § 1. brez premene vsprejel.

Poročevalec Gnięwos z se izjavlja proti predlogu posl. Perića, kakor zoper resolucijo poslanca Oelza, no, on se soglašja s posl. Pscheidenom, da bi se izpuštile besede „ne samostojni kurati, izpostavljeni kaplani, ekspoziti“.

Pri glasovanju se vsprejme § 1. z izpuščenjem omenjenih besed.

K § 3 se je oglasil poslanec Fuchs; on se obrača do ministerstva bogočastja s prošnjo, da bi ono gledé na nesoglasje mej zakonom o kongruji od leta 1885 in mej stavbinskim redom, kako pomoč našlo in predložilo novelo k dotičnemu dežel-nemu zakonu. Dalje prosi pomoči odnosno zakona od 7. maja 1874. l. tičočega se davka v verski fond in poslednjič, da bi ono razsodilo spor, ima li samostan Mattsee na Solnograškem ali verski fond povišanje plač tam služečih duhovnikov na-se vzeti. H koncu govornik prosi ministerstvo, da bi ono uloge župnikov, kot prizive in prošnje, kakor hitro mogoče rešilo. (Odobranje na desnici.) Potem govoril je še nekoliko besed poročevalec in § 3. se je vsprejel, resolucija Oelza pa odklonila.

Zatem obravnavala je zbornica postavo o zboljšanju kongruje izpostavljenih grško-iztočnih pomočnih duhovnikov v Dalmaciji. Poročevalec Gnięwos z predlaga, kakor pri prvi postavi § 1. odstavek 1., da bi se besede „izpostavljeni kaplani, ekspoziti“ izpuštile. Ta paragraf se potem brez omenjenih besed vsprejme, ravno tako § 2. in 3. in tako sta bila oba ta zakona dokončana.

Slédeči predmet dnevnega reda je bilo poročilo železničnega odbora o napravi drugega tiru na železnici nadvojvode Karla Ludovika. O tej točki je poročal poslanec Bilinski in predloga se je brez debate nespremenjeno vsprejela. Dalje je bila vsprejeta tudi resolucija, da bi se taista železna proga Karla Ludovika v državno lastnino ali pa upravo vzela.

Na dnevnem redu je bilo potem poročilo kazenskega odbora o predlogi dr. Jaquesa, dr. Rosera in tovarišev tičečej se odškodnine za po nedolžnem prestane kazni.

Poročevalec dr. Jaques podaja najprej kratak pregled obravnave o tem vprašanju, katero se je začelo leto 1882. s tem, da je poslanec Roser svojo predlogo v zbornici stavil in je našlo svoj izraz v sedanjem zakonskem načrtu. Govornik se čudi, zakaj se češka stranka zakonu protivi in ga boče odboru nazaj poslati, to je tembolj čudno, ker tu ne gre za nikako strankarsko vprašanje, ampak za vprašanje pravosodja, človekoljubja, katero je vzvišeno nad vsemi strankarskimi koristmi. Govornik priporoča poslednjič, da bi zbornica prestopila k specialni debati. — Pri generalni debati so se proti predlogi oglasili dr. Dostal in dr. Zucker.

Posl. dr. Dostal ne odobruje pri tem zak. načrtu, da nasprotuje načelom, katera so bila v vladni predlogi leta 1883 zaključena in vsprejeta v poslanski zbornici in v juridični komisiji gospodske zbornice. Sedanja predloga se opira namesto na pravičnost (Billigkeit), kakor je vlada predložila, in na povračilo nedolžno obsojenemu, na pravno dolžnost države in na pravico krivo obsojenega do odškodnine. Dalje je postopanje v tem načrtu predloženo, preveč zapleteno. Osobe, pri katerih se ta zakon rabiti ima, so uboge in za nje je izguba časa gotova izguba denarja. Zato se ima za to skrbeti, da bi bilo postopanje v tem oziru, kolikor mogoče kratko in prosto in da bi se vsaka zguba časa in denarja zaprečila. Razen tega se mora pomisliti, da ima toliko raznih vrst postopanj, da ne želimo še tu predloženega. Radi tega predlaga govornik, da bi on za krivo obsojene predložil kolikor mogoče prosto in kratko postopanje z izključenjem vsake ustne kontradiktorične obravnave.

Poslanec dr. Roser pravi, da je večkrat premišljal, ne bili se dale pomote kazenske justice na kak način odstraniti, no prišel je k spoznanju, da se človeška pogrješljivost iz najboljšimi zakoni ne da premeniti v nepregrešljivost. Ako pa pravosodje nedolžnega zadene, mora ono tudi za njegovo odškodovanje porok biti. Človek se mora čuditi, da ni to važno vprašanje že davno rešeno in akoravno je ono leta 1881. praznovalo 100letnico svojega obstanka, vendar ni njegovo rešenje znatno napredovalo. Potem govornik obžaluje, da se hoče ta predmet zopet odložiti ter izjavlja, da bo on na to

delal, da to vprašanje ne izgine s površja, dokler se ne reši. (Dobrokljici na levi.) Država mora skrbeti za odškodovanje po nedolžnem obsojenih in ne pozabiti besed: „justitia regnorum fundamentum“. Ako se komu njegova lastnina odvzame iz javnih ozirov, tedaj dobi polno odškodnino, pa mora jo dobiti tudi v tem slučaju, ako se oškoduje njegova čast, njegovo zdravje in premoženje. Denarno vprašanje se tu ne sme v račun jemati, ker slučajji so redki, da bi se odškodnina plačala. Govornik je tudi sprožil misel, da bi se napravil fond za taka odškodovanja iz kazenskih denarjev, kakor na Bavarskem. Potem sklepa s prošnjo, da bi zbornica pristopila k specialni debati. (Živahno odobranje na levi.)

Poslanec Kronawetter predlaga, da bi se odboru naložilo v slučaju, da se ta predloga pošlje nazaj, o njej v 14 dneh poročati.

Potem objavil se je dnevni red prihodnje seje. Kot 11. točka v njem je poročilo o borznem davku.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. marca.

Budgetna debata bode letos mnogo krajši, nego drugekrat, vsaj tako želi vlada. Državni zbor mora gotovo v prvi polovici maja končati svoje delo, da se potem snide deželni zbor češki. Pričakuje se, da bode budgetna debata pojasnila položaj, tedaj bomo videli, če nemški konservativci zaresno mislijo vladi postaviti se po robu. Od tega je mnogo zavisno, če ostane še sedanja državnozbornska večina, ali se pa v kratkem zruši. Večini pa preti tudi nevarnost od tod, da nemški konservativci se branijo glasovati, da bi se Galiciji odpisal zemljišni odvezni dolg. Nekateri poljski listi zaradi tega že preté, da se bodo Poljaki pridružili levičarjem. Ako bi se to res zgodilo, bi desnica v državnem zboru ne imela več večine. Vsekako se kaže, da bode v kratkem kaj premenilo našo notranjo politiko.

Komisija za omejevanje sodnih okrajev po narodnostih na Češkem je predvčeraj imela prvo sejo. Predsedoval jej je predsednik Praškega sodišča. V prvi seji se ni nič posebnega ukrepalo. Došle peticije se bodo izročile okrožnim sodiščem, da se o njih izjavijo. Na predlog jednega nemških odposlancev se je sklenilo, da se bode povpraševalo tudi občine za njih mnenje.

Nemci se jako vesele, da se je obnovil kompromis v moravskem veleposestvu. „Tagesbote“, organ moravskih Nemcev naravnost piše, da se je s tem Nemcem za 6 let v moravskem deželnem zboru zagotovila večina in da morajo ne le moravski temveč vsi avstrijski Nemci biti veseli in hvaležni Clumeckemu, ki ima največ zaslug za obnovenje kompromisa.

Vnanje države.

Oficijozni list bolgarske vlade „Svoboda“ odločno zahteva, da Evropa prizna kneza Ferdinanda. Sedanji položaj še nadalje puščati, bi se reklo Bolgarijo narediti za polje raznim pustolovstvom, katera bi Turčijo spravila še v resno nevarnost. Če bodo Turčija še sedaj gluha za bolgarske želje, misli bolgarski vladni list, da Bolgarija ne more prevzeti odgovornosti za posledice. — Nam se dozdeva, da vladni pristaši v Bolgariji čutijo, da se ji bodo kmalu izpodmaknila tla, ako vevlasti ne priznajo kneza. To se pa najbrž ne bode zgodilo, naj še toliko poganja Stambulov. Z Rusijo se druge vevlasti ne bodo marale spreti zaradi Bolgarske.

Dillon, katerega mnogi dolže, da je marsikaj zakrivil, da so Boulangerjevi pristaši imeli tako malo uspeha pri volitvah za francosko zbornico, biva sedaj v Luksenburgu. On je generalu svetoval, da se skuša približati monarhistom, kar je mnogo škodovalo njegovi popularnosti. Ker je Boulangerja zapustila sreča, se je Dillon sprl z njim in se baje ne misli več brigati za politiko. Na Luksemburškem je blizu prestolnice navel vilo za jedno leto, kjer bode bival, ker v Francijo ne sme. Debata o interpelaciji zastran konference v Berlinu se je za francosko vlado nepričakovano ugodno končala. Tudi desnica se je pri tej priliki izrekla za vlado in jeden njenih govornikov je naglašal, da mora biti Francija v vnanjih vprašanjih vedno jedina. Govoru ministra Spullerja so vsi pritrdjevali. Naposled se je na željo vlade vsprejel jednostavni dnevni red z 480 proti 4 glasom.

Zbornica italijanska je po daljši debati, v katerej je posebno Crispi dobro zagovarjal vladno politiko, izrekla svoje zadovoljstvo z italijansko-afriško politiko. Crispi je v svojem govoru razkladal, da se bodo Italijani lahko v Afriko naseljevali in da bode italijanska trgovina imela koristi, ker so se odprla jej pota v Afriko.

Narodnoliberalni listi napadajo notranjo politiko nemškega državnega kancelarja. „National-Zeitung“ misli, da bi vladi udane stranke ne bile

Dalje v prilogi.

toliko zgubile pri volitvah, da se je vlada bolj ozirala na želje narodnih liberalcev in na parlament. Mej večino državnega zbora in Bismarkom ni bilo nobene zveze. Državni kancelar se ni udeleževal sej, da celo do predzadnjega dne ga ni bilo v Berlinu. Tako se pa ne dá parlamentarično vladati. Pa tudi svobodnokonservativna „Post“ očita vladi, da se je premalo ozirala na želje parlamenta. Zaradi tega je bila nastala nevolja mej narodnimi zastopniki, ki je neugodno uplivala na volitve.

Dopisi.

Iz Celovca dne 6. marca. (Novo slovensko društvo.) „Črni oblaki nad Korotanom“, zaradi kojih je bila zaplenjena „Slov. Naroda“ 49 številka, zbirajo se še vedno. A prikazala se je mej njimi svetla zvezda, koja nam daje upanje, da bližajoča se huda ura ne bo toliko na kvar Slovence, kakor onim, ki hočejo narediti točo, da bi pobila polja slovenska. — Ta svetla in v srcih Slovencev koroških boljše nade vzbujajoča zvezda je: „Kato-liško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem s sedežem v Celovci.“ Dne 5. marca zbralo se je v Celovci nad sto rodoljubov, mej njimi nad 80 slovenskih kmetov iz vseh pokrajin slovenskega Korotana in je z velikim naudušenjem otvorilo omenjeno društvo. Novemu društvu je namen: „a) da ohrani mej koroškimi Slovenci živo katoliško vero, b) da poučuje Slovence na Koroškem v verskih, političnih, narodnih in gospodarskih zadevah ter da brani njih narodne in državljanske pravice po geslu: „vse za vero, dom, cesarja,“ c) da skrbi za gospodarski pouk in napredek zlasti kmetijskega stanu ter pripomaga, da se vzdigne blagostanje mej koroškimi Slovenci.“ Pri raznih priložnostih smo sicer imeli priliko, videti, kako se vzbuja narodna zavest mej koroškimi Slovenci. Videli smo to pri Einspielerjevi slavnosti, videli pri raznih zborih naših podružnic družbe sv. Cirila in Metoda, videli pri Sokolovi in Vodnikovi slavnosti v Ljubljani. A zadnji ustanovni zbor omenjenega društva je popolnoma prepričal, da se koroški Slovenci res čutijo Slovence. Dokaz temu nepričakovana udeležitev in govori, s kojimi so se naši kmetje udeleževali posvetovanja o društvenih pravilih. Voditelji naši so imeli priložnost, prepričati se na svoje veselje, da imajo za seboj močno slovensko stranko, ki bode vedno in pri vsaki priliki stala kakor skala za geslo naše: „vse za vero, dom, cesarja.“ Ni se nam bati naših nasprotnikov, ki delajo proti nam z najnesramnejšimi sredstvi ter nas obrekujejo in sumničijo ne le po svojih umazanih listih, ampak tudi ustno pri višjih državnih in cerkvenih dostojanstvenikih, ni se nam bati nemških konservativcev, kojim smo hlapčevali toliko in toliko let, in koji bi sedaj v zahvalo radi teptali po nas. Privoščimo jim tistih 30.000 gld., koje jim je nek mogočen zaščitnik obljubil, da si ustanovijo svojo tiskarno in delajo z njo konkurenco tiskarni družbe sv. Mohorja, prosimo jih le, naj nas v prihodnje ne nadlegujejo več, kadar jim bo zopet nedostajalo denarjev. Slovenci se hočemo postaviti na uoge in biti na svojih tleh svoji gospodarji. Novemu društvu pa podeli Bog svoj blagoslov, da bo uspešno delovalo na čast in slavo njegove sv. cerkve ter na korist in blagostanje milega nam roda slovenskega!

Iz Kranja 6. marca. [Izv. dop.] Resnico pogodil je dopisnik z Gorenjskega (glej Slov. Narod od 4. marca), ko je poudarjal, da novoustanovljena nižja gimnazija Ljubljanska našemu narodu ne more veljati za primeren namestek razpuščene Kranjske gimnazije, kajti v Ljubljani se je res dalo le novo ime za že obstoječe razrede, gospod minister pa je v Ljubljani ugodil le temu, čemur se s strokovnjaškega stališča ustavljati več ni mogel. Ljubljana morala bi dobiti drugo gimnazijo, tudi če bi se v Kranji ne bila razrušila jednaka šola.

Mi se torej smemo še zmiraj pritoževati nad nemilostnim postopanjem učne uprave nam Slovence nasproti. In če opazujemo splošno delovanje učne uprave proti drugim narodom, uverimo se lahko, da učna uprava nima istega merila za nas. Drugim narodnostim deli dobrote s polnim pergiščem, za nas Slovence pa nima naklonjenosti, in ne potrebne skrbi za našo kulturno prihodnost.

Poljakom ustanovila je vlašsko leto na novo več srednjih šol, Nemcem na Češkem dovolilo se je o priliki češko-nemške sprave tudi v učnih zadevah, kar so le želeli, Čehom zagotovilo se je, kakor je bilo brati v časopisih, da bo učna uprava podržavila več čeških zasobnih srednješolskih zavodov, nekaterim pa dovolila večje državne pod-

pore, in pred malo dnevi izdala je učna uprava naredbo z dne 20. svečana, da je načelno pripravljena, v državno oskrb prevzeti občinske srednje šole Dunajske, ki sedaj Dunajski občini napravljajo vsako leto nad 400.000 gld. kosmatih in nad 315.000 gld. čistih stroškov. Tu se torej ne gleda na mnogo stotin tisočakov, zato se pa nam ubogim Slovence jemljejo potrebni srednješolski zavodi, da si učna uprava prihrani dobrih 10 rec deset tisočakov. Drugod se uradno utrjuje in razširja srednješolski pouk, pri nas se pa odpravlja. Ali je to ravnopravnost? Za nas Slovence ni milosti pri ministru, in zaman jadikujemo za odpravljeni mali zavod.

Zatoraj bilo bi pa jako koristno in potrebno, da bi naši poslanci gospodu učnemu ministru naše stališče in naše težnje primerno razjasnili, ter v zbornici po robu se postavili. Hohenwartov klub jih bo gotovo podpiral, vsaj je ta pri vsprejemu češko-nemške sprave izrekel nado, da naj bi vlada zmatrala za nadaljno svojo nalogo, ugodno rešiti tudi narodne želje in zahteve drugih avstrijskih narodov. Tudi od Čehov, Poljakov in od levega središča bode lahko zadobiti pomoči. In skoro je celo od levičarjev pričakovati primerna podpora, saj so se veljavni njihovi pristaši v prejšnjih letih prijazno izražali za našo gimnazijo, zlasti se pa nadjamo, da nemški stranki pripadajoči poslanci iz kranjske kronovine ne bodo nasprotovali našim težnjam, posebno oni ne, ki so ob enem deželni poslanci, kajti saj se gre vender za jasne koristi cele kranjske dežele, za katere pa deželi ne bode treba prevzeti nikacih žrtev, in vrhu tega le za utrakvističen zavod, kakor so po ministrovem izkazu vse gimnazije na slovenskih tleh.

Iz Čemšenika dne 6. marca [Izv. dop.] Včeraj smo izročili truplo ljubljene župnika č. g. Jak. Tomelja, materi zemlji. Rojen v naši župniji želel je poslednja leta svojega življenja žrtvovati koristi svojih krajanov. Toda le malo mesecev mu je bilo sojenih mej nami! — Župnija naša je zelo težavna, pomočnika ni imel in tako je bilo breme triinpetdesetletnemu gospodu pretežko. Blagi ranjki je pravil: „Vlekel bom do konca.“ No res, vlekel je do konca, ker idočega k bolniku s svetotajstvi za umirajoče, zadela ga je kap! — Bil je ranji g. Tomelj preblaga duša, ljubil nas je in pasel svojo čedo v ljubezni in pravičnosti. Resnico govoril je g. dekan Moravski, trdeč, da so izgubili z ranjkim učenci dobrega učitelja, fantje in dekleta skrbnega voditelja, očetje in matere milega svetovalca. Sedaj plače vsa župnija, milo plače, da je izgubila tako dobrega, ljubeznivega duhovnega očeta. In jok je pač opravičen, ker trpeli smo mnogo let, hudo trpeli trinoško gospodujočo in kaznujočo pest, katere nismo in ne bomo pozabili. — — — Trpljenja trinoške sile nismo pozabili, zato smo se pa oklenili kakor otroci ljubljene in ljubečega očeta — in zato britko žalujemo ob njegovej mogili! — — —

Bog daj večni pokoj milemu, nepozabnemu pokojniku, nam pa njemu jednakega duhovnega očeta!

Slavjanskega koncert.

Včeraj zvečer bil je drugi koncert. Dvorana bila je isto tako natlačena, kakor prvi večer. Mej občinstvom vidili smo goste iz Celja, Kranja, Škofjelo-ke, Radovljice, z Vrhni-ke, Logatca, Postojine in z drugih bližnjih in daljših krajev.

Program, obsegajoč, kakor prvi večer, 14 točk, bil je ves nov, izvajal pa se je tako točno in brzo, da je bil koncert, akoravno so se nekatere točke dodale, ob 10. uri že končan. Prva točka bila je epska pesem „Svjatogor“. Nemški tekst — ruskega nam neso privoščili — pripoveduje nam o njem, da je bil oče vseh orjakov slovanskih, opisuje nam njegov žalostni konec ter dostavlja: Svjatogor je podoba slabo uporabljene sile. In ti veliki narod slovanski, ne trati zaman sile svoje!

„Svjatogor“, kakor nastopne pesni: „Ne beli snegi“, „Belolica, krasnolica“, „Ne bil baraban“, „Vopole bereza“ in „Kamarinskaja“ pele so se, kakor ob sebi umevno, završeno in s tako finimi nijansami, da so izzivale vedno burnejše odobravanje in ploskanje. Družba dodala je več točk, mej drugim znano plesno skladbo s podloženim češkim tekstom.

V drugem delu bilo je zopet cerkveno petje na vrsti, namreč „Slava očetu, sinu in duhu božjemu“, molitev od Turčjanina in „Hvalite ime božje“,

koncert od Vedeleva. V obeh smo zopet imeli priliko občudovati krasoto teh zborov, ki z nepremagljivo silo uplivajo na poslušalce. Kakor prvi večer, imeli so dečki tudi včeraj samospeve, katere so izvajali tako čisto, s tako srebrnozvonkimi glasovi, da se kaj takega popisati ne dá. Uprav čaroben bil je trospev (sopran, alt, tenor).

V tretjem delu čuli smo svetovno slavni „Krasni sarafan“. Pesem ta je že dolgo tudi v Slovincih udomačena, a kolika razlika, kakor se poje v nas in kakor so jo včeraj peli ruski pevci! Ista razlika pokazala se je v poljski mazurki „Oči, oči golubija“, ki se v nas peva po besedah „Plave oči, črne oči, katere ste močnejši?“ V pesmi: „Ah, kdo bi momu gorjušku pomog?“ nastopila je gospodična Nadina Slavjanskaja; in v polni meri opravičila slavo svojo, katero se jej celo italijanski listi izrekli.

Vse točke vsprejete so bile z oduševljenjem in frenetičnimi živio- in slavaklici, osobito pa je slavni „Ej uhnem“ s svojim brezprimernim „pianissimo“ napravil velikanski efekt. Odobravanje se je proti koncu vedno bolj stopnjevalo in Slavjanski dodal je naposled še šaljivo in jako karakteristično pesem „Ti ne dudko moja, — uh ja!“, po kateri je občinstvo tako naudušeno klicalo in ploskalo, da se je moral Slavjanski parkrat prikazati na oder.

Utis Slavjanskega koncertov bil je velikanski, vsacemu ostal bode nepozaben in skoro vsakdo vprašal se je: Kdaj bodem zopet kaj jednacega čul? To nekako tužno vprašanje pa blaži vesela zavest, da je slovanska pesem praznovala sijajno zmago in da smo se seznanili z dragocenimi zakladi, ki jih brani narod slovanski. In ta zavest rodila bode mnogo lepega sadu.

Omeniti nam je še, da je prvi večer gospodična Foersterjeva v imenu slovenskih gospej izročila gospej Slavjanskoi krasen šopek z belimi trakovi, na katerih je bil v zlatu vezen grb mesta Ljubljanskega, lira in dan koncerta (delo gospodične Föderlove), g. Trstenjak pa g. Slavjanskemu krasen venec s trobojnimi trakovi. Včeraj pa se je gospodični Nadini izročil prelep šopek, Slavjanskemu lovorov venec v podobi lire, pevkam pa izredno fina bonbonijera.

Po koncertu bil je v čitalnični dvorani sestanek, h kateremu prišel je tudi Slavjanski s svojo gospo soprogo in gospodično hčerko. Tej slavnej trojici napivali so v slovenskem jeziku g. Trstenjak, v ruščini g. Ivan Hribar, v srbsčini g. Vaso Petričič, v češkem jeziku g. Duffe, hrvatski g. Jakić, urednik listu „Il Diritto Croato“ in naposled g. Levstek. Zahvaljevala se je v duhovitem ruskem govoru gospa Olga Slavjanskaja, potem pa še gosp. Slavjanskij sam. Žal, da ta improvizovana zabava, pri kateri so čitalnični pevci pod g. Gerbiča vodstvom prav izvrstno peli par zborov, ni bila dolgotrajna, kajti o polnoči ostavili so nas dragi in slavni gostje in poštni vlak odpeljal jih je v hrvatko metropolo, kjer jih čakajo novi triumfi.

Tako se je zvršilo Slavjanskega koncertovanje v uzornem redu. Niti najmanjše disonance ni bilo in sedaj se vidi, kako prazne so bile vse bojazni o možnih demonstracijah. Naše občinstvo ima dovolj političnega takta in dobro razločuje, kaj se sme, kaj pa ne. In tako je bivanje Slavjanskega družbe v beli Ljubljani bilo to, kar smo že prej naglašali, izreden glasben užitek, kakeršnega še ni bilo in ga tudi kmalu ne bode.

Prepuščaje veščakom, da opišejo te koncerte s pravega strokovnjaškega stališča, čutimo prijetno dolžnost, javno zahvaliti se činiteljem, ki so nam ta užitek priredili. Ni bilo malo delo, v Ljubljani, kjer nam nedostaje v tak namen potrebnih prostorov, zvršiti tako podjetje, zlasti ker so se početkoma povsod pojavljali malosrčnost in razni pomisleki. Zato pa iz polnega srca izrekamo iskreno zahvalo in priznanje araužerju g. Antonu Trstenjaku, na energični in izborni izvršitvi. Vso čast pa tudi gospej Murnikovi, katera z besedo in dejanjem in redko požrtovalnostjo pospešuje vsako narodno podjetje in je tudi tem povodom s pripomočjo drugih narodnih dam veliko storila za lepi uspeh.

Domače stvari.

— (Na Robu pri Velikih Laščah) umrl je dne 3. t. m. tamošnji učitelj, g. Ferdo Vigele, v 49. letu dobe svoje. Pokojnik je v narodnih krogih bil na posebno dobrem glasu, ko je še bival

na Ziljski Bistrici in v narodnem duhu probujal in uplival na vso dolino, katera se po njegovem odhodu ni več tako zavedala. Razne nezgode morale so ga, da je ostavil Ziljsko dolino in prišel na Kranjsko, kjer je kot učitelj umrl v najlepši moški dobi. Blag mu bodi spomin!

— (V Slovenski Bistrici) umrl je dne 2. t. m. g. Peter Limavšek, posestnik in gostilničar, v 70. letu dobe svoje. On je bil vedno odločen in iskren narodnjak. Blag mu bodi spomin!

— (Slovensko gledališče.) Jutri se bode pela lepa Blodekova opera „V Vodnjaku“, ki je lani izredno ugajala in bode izvestno tudi letos napolnila dvorano.

— (Na Dunaji) so „Podpornemu društvu za slov. visokošolce“ darovali sledeči rodoljubi: g. dr. Fr. Babnik, dvorni in sodni odvetnik, za pol leta 6 gld., za meseca januarij in februarij po 1 gld., gg. Albert Levičnik, c. kr. svetnik v justičnem ministerstvu, prof. Fr. Šuklje, drž. in dež. poslanec, dr. Josip Jelenec, odgojitelj, (mimogrede bodi omenjeno, da je g. dr. Jelenec za bivše leto društvu daroval 12 gld.); dalje so društvu darovali sledeči gg: dr. Mirko Ploj, konc. pri c. kr. fin. ministerstvu, 3 gld., Ivan Luzar, revident južne železnice, 3 gld., Jakob Urbanija, c. kr. poštni uradnik, 3 gld. in neimenovan — 5 gld. — Srčna hvala!

— (Društveni večer) kluba Slov. biciklistov je danes ob 8½ uri v restavraciji pri „Slonu“. — Razgovor o poletnem društvenem delovanju. — Odbor.

— (Izpod Nanosa) se nam piše, da je bil te dni ondu jako hud mraz. Kar že dolgo ni bilo, zgodilo se je letos. Potok Korotančnica zamrznil je tako močno, da so čeznj vozili.

— (Izpred porotnega sodišča.) Jako žalostna obravnava bila je prva dopoldne 6 marca. Zatožen je bil 24letni posestnik Gašper Šink iz Binkelja Škofjeloškega okraja hudodelstva teške telesne poškodbe. Pač ima jezično soprogo, katera zmirom zabavlja, če pride po njenem mnenju prepozno domov. Tako je tudi bilo, ko je šel na sestanek v Škofjo Loko, da bi nakupil potrebnega živeža. Prišel je nekoliko vinjen in ker ni bila večerja pripravljena, zabavljal je nekoliko. Beseda je dala le preveč besed in pričel se je prepir. Nasledek bil je ta, da se je Šink razjaril in da je sunil z nožem proti hrbtišču svoje žene. Vsled tega udarca je popolnoma ohromela in leve noge več rabiti ne more. Zdravnika dr. Šavnik in dr. Arko izjavila sta, da žena Šinkova ne bode nikdar več zdrava, kajti hrbtiški mozek je vsled eksudata svoje poslovanje odrekel in nikakega upanja ni, da bi reva okrevala še kdaj. Zatoženi Gašpar Šink trdi, da je proti hrbtišču svoje žene nož le zagnal ne pa da bi ga bil zasadel v njeno hrbtišče. Porotniki (načelnik g. Fran Drenik) so zanikali vprašanje tikajoče hudodelstva teške telesne poškodbe, pač pa potrdili vprašanje zaradi pregreška teške telesne poškodbe in Gašpar Šink je bil obsojen na dva meseca teške ječe. — Pri drugi obravnavi dne 6. marca zatožen je bil 25letni tovarniški delavec v papirnici v Medvodah, Janez Kermelj, hudodelstva uboja in teške telesne poškodbe. Dne 4. novembra l. l. bila se je pri Svetku pri Medvodah svatba in v gostilno prišel je tudi zatoženec. Zaradi plesa vnel se je kmalu prepir in pretep, pri katerem je Kermelj brez vsega uroka z nožem prizadel jako teško rano na roki Mici Sone, na dvorišči pa usmrtil Jožefa Sonca, da je takoj mrtev obležal. Razen tega je zatoženi Kermelj napadel tudi svata Šusteršiča na dvorišči in ga lahko ranil. Zatoženec se zagovarja s tem, da so ga iztirali iz hiše, kjer je bilo svatovanje ter mu odtrgali rokav od suknje, ga davili v kuhinji in na dvorišči za vrat, da se je za svoje življenje boječ začel braniti se z nožem in mahati z njim okrog sebe, ne pa da bi imel namen, koga hudo poškodovati. Porotniki so vprašanja na uboj in telesno poškodbo potrdili, zanikali pa vsa dodatna vprašanja, da bi bil ravnal zatoženi Kermelj iz strahu ali se bil branil. Obsojen je bil Kermelj na pet in pol leta teške ječe, poostrene s postom. — Pri prvi obravnavi dne 7. marca zatožen je bil tesarski delavec Matevž Grahek, hudodelstva umora in poskušene Matije umora. V noči od 19. do 20. septembra 1886 bil je pri znamenji na poti mej Beričevim in Brinjem, ubit delavec pri uravnavi Save France Mohar. Tedanji sodniško-zdravniški ogled je pokazal, da je bil France Mohar z železnimi gnojimi vilami na

glavi teško ranjen, potem pa gotovo že na tleh ležeč, še s čevlji osušan, tako da je 20. septembra 1886 umrl. Zaradi tega hudodelstva zaprtih je bilo delj časa troje oseb, mej njimi bil je Anton Velepč pred tremi leti zatožen pred porotniki Ljubljanskimi hudodelstva uboja, a porotniki so ga bili zatožbe oprostili. Zatoženi Matevž Grahek, ki je bil takrat, ko je bil ubit France Mohar, tesar v Beričevem, napravil je celo krsto za ubitega, kopal jamo za njega in ga nosil k zadnjemu počitku. Tako izvrstno je znal skrivati svoje hudodelstvo. A naposled izdal ga je le jezik. Povedal je svojima dvema bratoma o zločinu, kako je za znamenjem z železnimi gnojimi vilami pobil France Moharja po glavi in ko so se vile odlomile ga obdelaval še z lesenim ročajem vil, potem pa odšel. Bal se je svojih bratov, kateri so za ta zločin zvedeli, posebno pa Lovrenca Graheka, katerega je hotel na potu v gozdu mej Sneberjem in Savskim brodom, ko sta skupno hodila iz Ljubljane in povsodi po gostilnicah pila dne 27. januarja 1890 s tolminskim nožem zaklati. Trikrat mahnil je z nožem proti bratu, a ta mu je ušel. Zatoženec Matevž Grahek pri obravnavi izpove, da je res on pobil z gnojimi vijami Franceta Moharja, a še le, ko ga je ta napadel pri znamenji in ga ranil s kamenjem na glavi, a umoriti da ga ni hotel. Vprašan, zakaj se ni prijavil, ko je bil nedolžno obtožen Velepč tega hudodelstva, odgovarja se, da bi bil to gotovo storil, ako bi bil dotičnik obsojen, a ker ni bil, je molčal. Da bi bil brata hotel umoriti, da mu je z nožem trikrat prizadel hotel smrtni udarec, odločno taji. Porotnikom stavila so se tri vprašanja, na umor, na uboj in poskušeni umor. Državnega pravdnika zastopnik g. Eckl, je pričetkom svojega zatožnega govora rekel, da je jako žalostno, da se ima porotno sodišče baviti zgolj le s slučajmi, ki se tičejo uboja ali pa teške telesne poškodbe. Misel se je menda že preveč ukoreninila mej pretepači: Kaj mi pa je, par let k sv. Juriju (na Grad) in vsa stvar je opravljena. Zagovornik dr. Tavčar pritrdi žalostni istini, da je v Kranjski toliko ubojev. A iz tega ne gre izvajati, da bi vsaki ubijalec, bil to tudi v pravem zmislu, kakor je to hotel državni pravdnik dokazovati, da bi bil morilec, in da treba vsacega obsoditi, kakor doslej še neso zagovorniki prekoračili meje zagovora, bi tudi državno pravdnštvo tega ne smelo, kajti le prevečkrat obnavljajoči uboji, so navadni nasledki kmetskega, žalibog preveč navadnega pretepavanja. Ako se kmetski fantje zmenijo in rečejo: počakajmo tega ali onega, pre epli ga bomo, nikdar ne mislijo tedaj na umor. Zatorej treba zmirom porotnikom in sodnikom razliko delati mej navadnim kmetskim pretepom in umorom. Pri umoru treba je premislekov in namenov, pri pretepu vsega tega ni. Zatorej priporoča dr. Tavčar, naj gg. porotniki vprašanje na umor in poskušeni umor zanikajo in potrdi le vprašanje glaseče se na hudodelstvo uboja. Porotniki (načelnik g. Fran Ferline) so vprašanja na umor in poskušeni umor zanikali, jednoglasno pa potrdili vprašanje na uboj in obsojen je bil Matevž Grahek na šest let ječe, poostrene s postom.

— (Porotno zasedanje) bilo je včeraj končano. Pri zadnji obravnavi bil je France Tomazin, delavec pri kranjski industrijalni družbi zaradi spolskega posilstva in krvosramnosti, v tajni obravnavi obsojen na tri leta teške ječe.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 8. marca. Ogerski vladi prijazno časopisje pretresa položaj s priznanim vredno mirnostjo. Najbolj poudarja se to, da liberalna stranka še vkupe ostane in pa, da so krizi povod čisto osebni nagibi, zatorej za opozicijo ne cveto nikakšni uspehi. Tiszov naslednik, katerega bode večina pod vodstvom Tisze odkritosrčno podpirala bode delo liberalizma nadaljeval. — Kakor javlja „Egyertetes“, določen je grof Josip Zichy notranjim ministrom namesto Teleki-ja, ki bode prevzel poljedelstvo, ker bode dosedanji poljedelski minister Szapary, kakor se domneva, postal ministerski predsednik. — Kakor „Pesti Hirlap“ trdi, bode Tisza jutri konferenci strankarskih članov razložil svoje postopanje, novo ministerstvo pa se bode dne 15. marca parlamentu predstavilo, poprej pa bode Tisza zbornici poslancev poročal o krizi.

Vodovice 8. marca. V pravdi proti agentom za izseljevanje v Ameriko so se porotniki že izrekli. Izmej vprašanj, tikajočih se dejanj pred dobljeno koncesijo, potrdili so z enajstimi glasovi prvo vprašanje (hudodelstvo goljufije). Uprašanje 2 do 11 zanikali so soglasno glede vseh obtožencev. Uprašanja, tikajoča se dejanj mej koncesijsko dobo, so potrdili. Zatožencem se bode jutri to proglasilo. Ker se je bati izgredov, bodo vojaki stražili sodniško dvorano.

Carigrad 8. marca. Porte okrožnica konstatuje, da so razmere na Kreti take, da ni povoda vznemirjenju. Navzlic temu pa se obsedno stanje ne more odpraviti, ker je to zavisno od vračajočih se ubežnikov in od tega, kako bode Grška v tem oziru postopala.

Razne vesti.

* (Potovanje okrog sveta.) Mis Blý, ki je prišla okrog zemlje v 72 dneh je podjetnim Američanom zmešala pamet. Sedaj jo hočejo še drugi prekositi. V nedeljo nastopi znani pisatelj Francis Frain Boston potovanje okrog zemlje, katero misli dovršiti v 60 dneh.

* (Propadanje Rima.) V Rimu je sedaj 4000 hiš praznih, v katerih je prostora za 20.000 strank. To število dokazuje, da se prebivalstvo v Rimu manjša, kajti na leto se na novo zida le kacihi 20 hiš. Prejšnja leta je o pustu v Rim prihajalo nad 100.000 ljudij, letos pa je bilo le kacihi 6000 obiskovalcev.

* (Samoumor polkovnika.) V soboto popoldne se je ustrelil v bolnici v Inomestu polkovnik v pokoji Teodor Hildebrand. Bil je še le 57 let star in je bolehal za neozdravljivo vratno boleznijo. Hrano je mogel uživati le po cevi, ki so mu jo zdravniki bili deli v vrat.

* („Strah“ v ječi.) Zadnje dni bil je zopet že večkrat kaznovani tat Josip Stajanko s Štajerskega v Zagrebu zaprt. Misli so ga odvesti dati iz dežele, zaradi tega bil je v policijskem zaporu. Nedeljo, ko ljudje nimajo ravno drugega dela, se stepo ali napijo in tu sem pripeljejo včasih tudi povse nekrivicega dobrovoljčka, da prespi pijanost, potem mladega preživega mladiča od tepeža in druge take poštene ljudi. Tisto nedeljo nabralo se je tamkaj precej družbe in Stajanko, kateri si je hotel dobiti nekaj denarja za pot, vzame rjuho s postelje, se zavije vanjo in stopa mirno od ležišča do ležišča, vsakemu stereotipni pozdrav: „Vavvav, vav vav!“ na uho brenčeč. Ropot se je vzdignil in privabil „čuvaja reda.“ Posrečilo se jim je dobiti strašnega Stajnkota še v njegovej ulogi. Čuden „strah“ nabral si je dosti denarja izpraznivši žepe drugim. Drugi dan moral je nepoboljšljivi tat zopet pred okrajno sodišče.

* (Velikanska pravda.) V Bukarešti vzbuja sedaj občno zanimanje pravda, pri kateri se ne gre za nič manj kot 25 milijonov frankov. Nek Albanec, imenom Evanždic Zappa, pokolenja grškega, umrl je pred mnogo leti v Rumuniji in zapustil vse svoje veliko premoženje nekemu sorodniku Konstantinu Zappi, zadnjemu pa se je v oporoki nalagala dolžnost, vsako leto določeno svoto bucareške akademiji znanostij izplačati in srečni dedič spolnjeval je doslej še vedno natančno to dolžnost. Konstantin Zappa pa se je že sam postaral in je napravil oporoko, v kateri zapuščajo po svoji smrti vse svoje premoženje, katero cenijo na 25 milijonov gold., grškej vladi. Sorodniki pa so pozvedeli to stvar in začeli pravdo, da se oporoka izreče neveljavno. Istodobno pa namerja grška vlada poslati državnega pravdnika v varstvo svojih koristij v Bukarešt. Cela svota, katero je že dosedaj omenjenec doplačal akademiji znaša okroglo milijon frankov.

* (Somi požrli.) S parnika „Viktorija“, vračajočega se iz Avstralije v Anglijo, skočil je potnik Colombo v morje, ker je zblaznel. Hitro so ladijo ustavili in spustili čoln s 13 pomorščaki. Čoln se je pa prekucnil in pomorščaki so pali v morje. To je vzbudilo velik strah na ladiji, ker je v onem kraju veliko somov. Spustili so drugi čoln, ki je pa mogel rešiti le 11 pomorščakov, 2 pomorščaka in potnika so že bili somi požrli.

* (Požar v rudniku.) V svinčenih jamah pri Emsu gori že deset dnij. Več sto delavcev je brez dela. Vse jame so zazidali in trdno zaprli, da bi na ta način udušili ogenj.

* (Moč domišljije.) Doktorja S. poklicali so na Dunaji te dni k 55-letnemu gospodu, da mu iz grla spravi umetno zobovje. Pozvani doktor pregledal je grlo, a ni mogel nikjer dobiti požrtega zobovja. Pacient že ni mogel kar nič več dihati, in vsak čas bilo se je bati zadušenja. Po mnogem trudu dobil je doktor v požiralniku neko trdo stvar. Gospod zahteval je operacijo. Doktor izreza mu je požiralnik, a trda stvar bil je izraščena hrstanec. Zvedevši to, jel je boleti bolestnika želodec, jelo ga viti in krčiti. Cel tisti dan trpelo je to nezno stanje, — drugo jutro pa je dobila pometalka zobovje v prahu pod — blazinjakom bolestnika. Pri istej priči, ko je videl zobovje, nehala ga je

boleti v želodci, v goltanci pa se mu je zacelila operacijska rana v treh tednih.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatlica à 15 pil 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatlica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarni G. Piccoli-ji. (1068-11)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 5. marca.

V Brnu: 60, 59, 8, 22, 34.

Tuji:

7. marca.

Pri **Stonu**: Krupka. Schuster z Dunaja. — Slieber iz Selc. — Ferk iz Radovljice. — Žužek iz Kranja. — Herzig iz Liebenau. — Schlegl iz Haide. — Freund iz Budapeste. — Vilhar iz Prenda. — Goldstein iz Kanize.

Pri **Malič**: Hostnik, Hochmuth, Sauer, Habliček, Huss, Fröhlich, Weber, Zieger z Dunaja. — Wohl iz Gradca Dr. Duča iz Celja. — Fuchs iz Kokre. — Gruntar iz Kranja. Plantan iz Radovljice. — grofinja Arpad s Sedmograškega. Brilej z Vrhnike. — Ogorevc iz Konjic. — Pogačnik iz Cerknice. — Heng iz Rakeka.

Pri **južnem kolodvoru**: Schmiedl, Spielman, Lisy z Dunaja. — Debeljak iz Gorice. — Krole iz Moravc. — Monteur iz Jesenice.

Umrli so v Ljubljani:

7. marca: Ernest Linder, uradnega sluga sin, 2 mesce, sv. Petra cesta št. 37 za božastjo. — Ana Zidan, delavčeva hči, 2 dni, Kurja vas št. 10 za božastjo. — Valentin Hribar, dimnikarski mojster, 26 let, Dijaške ulice št. 9 za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. marca.	7. zjutraj	729.6 mm.	— 4.0° C	sl. jz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	730.2 mm.	— 11.0° C	brezv.	jas.	
	9. zvečer	733.0 mm.	— 4.0° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura — 3.5°, za 0.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 87.40	gld. 88.25
Srebrna renta	87.45	88.35
Zlata renta	109.95	110.10
5% marčna renta	101.75	101.95
Akcije narodne banke	929	929
Kreditne akcije	814.75	815.25
London	119.25	119.25
Srebro	—	—
Napol.	942 1/2	942 1/2
C. kr. cekini	5.60	5.60
Nemške marke	58.25	58.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	177
Ogerska zlata renta 4%	102	55
Ogerska papirna renta 5%	98	55
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	160
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

V najem oddam takej ali o sv. Juriji

gostilno in prodajalnice z mešanim blagom

skupaj ali vsako posebej.

(197-1)

Več pove lastnik Danijel Predović v Gorenjem Logatcu.

F. S. Vilhar-jeve skladbe.

Dotiskana je baš tretja knjiga F. S. Vilhar-jevih glasbenih del. — Ta knjiga obsega na 96 straneh velikega formata 20 obširnih kompozicij različne vrste, mej kojimi je mnogo glasovirskih skladb. — Knjiga je posvečena Njegovemu Visočanstvu NIKOLI I. ter se more zmatrati za najdovršenejšo publikacijo glasovitega skladatelja našega.

Dobiva se jedino pri meni za 2 gld. in 10 kr. za poštino.

(556-16)

J. R. Milic-a tiskarna v Ljubljani.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužno
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujude pice,
I kas izkušan flek proti trajnom kašlju plućevih
želudca boleati grkljana I proti mehurnim katara,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Zgubila se je

zlata verižica z medalijonom v obliki knjige po včerajšnjem koncertu v redutu ali na potu od tam do Poljanske ceste.

Odda naj se pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(205)

Pobratimi.

Roman.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 1 gold. 20 kr.
(s poštino vred).

Svoji

k

svojim!

Veseloigra v 1 dejanji.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 30 kr. (s poštino vred).

Obe knjigi dobivata se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in pri knjigotržcih.

Blago za obleko

iz pristne ovčje volne, izvrstni

Brnski izdelki

v najnovejših desinih za pomladno in poletno sezono po čudovito nizkih cenah razpošilja

tovarniška zaloga sukna

Frank & Pernitza

v Brnu.

Uzoreci zastoni. — Gospodje krojači dobé obilne in elegantno opravljene knjige uzorcev po originalnih tovarniških cenah.

Velika zaloga sukna za uniforme za o. kr. državne uradnike, telovadna in gasilska društva i. t. d. i. t. d.

Točno in solidno izvršenje vseh naročil le proti povzetju ali predpošiljativni zneska. (83-11)

Korespondenca v vseh jezikih.

Blago za obleko.

Peruvien in dosking za visoko duhovščino, predpisano blago za uniforme o. in kr. uradnikov, potem tudi za veterance, gasilce, telovadce, livré.

Sukno za billard in igralne mize, loden tudi nepremočljiv za lovške suknje, blago, ki se sme prati.

Potni plaidi od gld. 4-12.

Vse to ceneje kakor kjer koli in le najboljše trajne baže.

Jan. Stikarofsky v Brnu.

Največja zaloga sukna v Avstro-Ogerskeje. Uzoreci zastoni. Za gg. krojaške mojstre najbogatejše in najlepše knjige uzorcev. Pošiljativne nad gld. 10.— franko. Pri mojej konstantnej zalogi gld. 200.000 in pri mojej svetneje trgovini se razume samo po sebi, da ostane mnogo ostankov, in ker mi ni moč od njih pošiljati uzorcev, vzamem tako naročene ostanke nazaj, jih zamenjam ali pa denar nazaj pošljem. Barva, dolgost, cena morajo se navesti pri naročbi ostankov.

Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljsčini, italijanščini in francoščini. (141-4)

Stara, jako sloveča

trgovina z mešanim blagom

združena s tabačno trafiko, prodajo kolekov in žganja na drobno, 40.000 gld. prometa, ki se dá še razširiti, na dobrem mestu, v lastnej hiši, v jako obljudenem trgu na Štajerskem, želi se odstopiti ali dati v najem solidnemu možu, ker je sedanji lastnik zaradi neke pripale mu dedščine s posli preobložen. Treba je 6000 gld. gotovega denarja.

Tudi bi sedanji lastnik vsprejel reelnega, trgovski olikanega moža kot zadrúžnika v gori omejeno podjetje, ali pa tudi na vsa svoja podjetja, dajoča visok dobiček.

Pisma pod „Prilika I.“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(173-3)

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve skrumbe samega sebe (onanije) in tajnih razuzdanosti je izvrstno delo (134-52)

Dra Retau-a

Sebeočrana.

Česka izdaja po 80. nemškeje izdaji. S 27 podobami. Cena 2 gld. avstr. velj. Naj vsak seže po njej, kdor trpi za strašnimi nasledki te pregrehe, kajti z njenim poukom se slednje leto na tisoče bolnih otme gotove smrti. Naroči se lahko pri založni tvrdki „Verlags-Magazin R. F. Bierer v Lipskem (Saksonsko), Neumarkt 34“ in v vsakej knjigarni.

Prav zastonj in franko

pošlje slednjemu bogato zbirko novostij vseh vrst

suknenega blaga

za pomladno in poletno sezono zelo pod normalno tovarniško ceno in sicer:

3 metre 10 centm. **blaga za obleko** (zadosti za celo moško obleko) dobre baže gld. 3.20
3 metre 10 centm. **blaga za obleko** fine baže gld. 4.50
3 metre 10 centm. **blaga za obleko** finejšje baže gld. 6.75
3 metre 10 centm. **blaga za obleko** najfin. baže gld. 8.70
2 metra 10 centm. **blaga za ogrtač** (dosti za moški ogrtač) najmodnejših barv, jako fino gld. 4.—
2 metra 10 centm. **blaga za ogrtač** najmodnejših barv, najfinejšje gld. 6.—
3 metre 25 centm. **črnege sukna** (za celo salonsko obleko zadosti) gld. 9.—
6 metrov 40 centm. **letnega grebenastega blaga** (za celo obleko) najmodnejši uzorec gld. 3.—

Blago za uniforme o. kr. uradnikov, o. kr. finančne straže itd. zajamčeno pristnih baž, kakor tudi sukno blago vsake vrste od najcenejše do najfinejšje, ceneje nego kjer si budi. Neugajajoče blago vzame se nazaj. Pošilja se proti povzetju ali predpošiljativni zneska.

Tovarniška zaloga sukna:

A. Kappelmacher

Svitava pri Brnu (Moravsko).

(119-4)

(925-0)
Kdor
dvomi
katero izmed mnogih napovedanih zdravil za bolezen njegovo najbolje ugaja, piše naj takoj dopisnico na Richterjevo zalogo v Lipsiji in zahteva ilustrirano knjigo „Krankenfreund“. Pri-tiskane zahvale dokazujejo, da jih je na tisoče ne le izognilo se nepotrebnih denarnih izdaj, temveč našlo zaželeno zdravje, ko so se rav-nali po dobrih svetih te male knjige. Pošlje se zastonj.

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Naznanilo.

Častitim gospodom naročnikom in prijateljem
pivovarne Senožeske

usojam si naznaniti, da se bode v prihodnje
izvrstno sveže pivo

po najkulantnejših cenah izdaval in prosi za mnogo-
brojna naročila

Tomaž Holt

posestnik pivovarne v Senožeah.

(171—4)

Radenska
kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, kamenu v mehurju, protinu, dalje proti boleznim v žolci, mokril, dolgotrajnemu kataru dihal, zlatej žili in zlatenici.

Poskusi doktorjev: Garrod, Biswanger, Cantani, Uže so dokazali, da ima ogljenokisliti največjo raztopno moč pri sečnokislinskih izločkih, iz česar se sklepa na najugodnejše učinke Radenske kisle vode.

Kot okrepčujoča pijača z vinom ali sadnimi sokovi in sladkorjem pomešana, je Radenska voda v obče priljubljena.

Kopališče Radensko
Kopanje v slatini in v jeklenici upliva posebno pri: protinu, bolečinah mokril, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabostih i. t. d.

Stanovališče po ceni.
Prospekt (brezplačno) od ravnateljstva: kopališče Radensko blizu Ljutomer.

Radenska kislina voda, ob vznožji Slovenskih gor, ne zamenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kislina voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vender se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislimi vodami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se že pogubi in razkadi, kakor hitro se steklenica odmaši.

Zaloga Radenske kisle vode pri **F. Plautz-1** in **M. Kastner-ji** v Ljubljani.

J. Pserhofer-ja

lekarna na Dunaji,
Singerstrasse št. 15
„zum goldenen Reichsapfel“

Kri čistilne kroglice, poprej **univerzalne kroglice** imenovane, zaslužujejo po vsej pravici poslednje ime, ker je v resnici jako mnogo boleznih, pri katerih te kroglice izvrstno pomagajo.

Ze mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila.

Od teh kroglic velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljki po povzetju 1 gld. 10 kr.

Če se naprej pošlje denar, velja s poštnino prosto pošiljati: 1 zavoje kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavoje 2 gld. 30 kr., 3 zavoje 3 gld. 35 kr., 4 zavoje 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoje se ne more odposlati.)

Prosi se, da se zahtevajo izrecno:

„J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski počrk **J. Pserhofer** in sicer v **rudeči** barvi.

Balzam za ozebljine **J. Pserhofer-ja**, 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljko 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju i. t. d. 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nog, cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frankovano pošiljko 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice), proti spride- nemu želodcu, 1 steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr., mala steklenica 12 kr.

Fijakarski prašek, proti kašlju i. t. d. 1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljko 60 kr.

Tannochinin-pomada **J. Pserhofer-ja**, najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Stendel-a, domače sredstvo proti ranam, oteklinam i. t. d. 1 lonček 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

Univerzalna čistilna sol **A. W. Bullrich-a**, izvrstno domače zdravilo proti vsem posledicam slabega prebavljenja, 1 paket 1 gld.

Razen takaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznane tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbe.

Pošiljatve po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljki zneska, večje pa tudi proti povzetju.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), je poštnina dosti nižja, nego pri pošiljkih s povzetjem.

(107—3)

— Jedina tapecirarska kupčija v Ljubljani. —

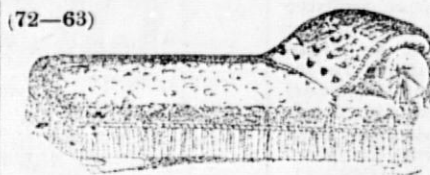
Tapecirar
in dekoratér.

ANTON OBREZA

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Tapecirar
in dekoratér.

(72—63)

cene izven konkurence. — Priporočam pa vsem resnim kupcem, da zahtevajo moj ilustrirani cenik in uzorce blaga, kar razpošiljam zastonj in franko.

priporočam okusno in trdno narejene žimnice, modroce na peresih, divane, stole, otomane, garniture za salone, jedilne sobe in spalnice; dekoracije za sobe, dvorane in cerkve. — Moje delo in blago, katero rabim, je pri- poznano dobro in brezhibno, kar go- tovo pričča moja razstava v Rudol- fumu, in stojim z ozirom na nizke

Trgovina z železnino ALBINA C. AHČINA

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8

ima vedno bogato zalogo

stavlbinskega orodja:

lopat, krampov, orodja za podzemeljska dela, okov za vrata in okna, pantov in ključavnic, zapahov, žebelj iz drota, vijakov, železa, pleha, drota, mesinga, bakra, kositarja, cinka, naklov, precepov z vijakom (šraubštokov) ter vrtnih strojev za ključarje in kovače, kladov, sveder, obličev, pil in dlet, kakor tudi dinamita, užigalnih vrvic in kapič.

Staro železo, mesing, baker, kositar, cink in svinec

kupuje se vedno po najvišjih cenah.

(77—5)

JAKOB MIKOLIČ

vojaški in civilni krojaški mojster, zaloga storjenih oblek
v Novem Mestu

priporočam se vsem tukajšnjim p. n. gg. c. in kr. uradnikom, kakor tudi vsem p. n. gg. uradnikom dolenskih mest in trgov za izvršilo **uniform** in sploh v njegovo stroko spadajočih del. Zgoraj podpisani ima vso pripravo (Muster- zeichnungen) ter je popolnoma zmožen tega dela, ker je bil dlje časa svojega vojaškega stanu pri vojaškem krojaškem mojstru g. Plahot-i na Dunaji kot pomagalec.

Tudi priporočam slav. občinstvu svojo zalogo **storjenih oblek** ter naznanja, da ima zmirom raznovrstna **sukna** ali lepe stofe za obleke na prodaj. Vse k uradniškim uniformam spadajoče stvari, ako jih nema v zalogi, preskrbi takej in natančno.

Naročila vsprejemajo se po meri ter se natančno po predpisih zgotov- ljajo. Popravila se najhitreje ter najcenejše izvršujejo in se za izvršno delo garantira.

(1078—4)

Plačuje se po dogovoru na obroke.

Za čas stavbe

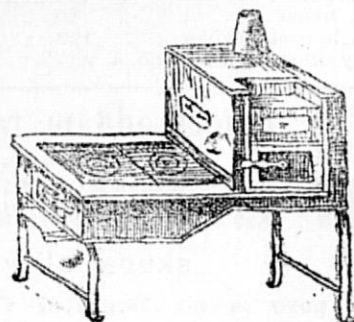
priporočam

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, štorje za štokodoranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena šte- dilna ognjišča in njih posa- mezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za sko- pane vodnjake: železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove.

(9—10)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lo- pate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

Izučen mizar

35 let star, samskega stanu, kateri zamore tudi v glaso-
virji poučevati in je popolnoma s kmetijskimi deli se-
znanjen, želi ustopiti pri kakšni graščini ali vele-
ponestvu v službo. — Ponudbe na upravnishvo „Slo-
venskega Naroda“ pod št. 100. (153—3)

Najboljša
Brnska sukna
razpošilja po originalnih to-
varniških cenah

tovarna finega sukna
SIEGEL-IMHOF
v Brnu.

Za elegantno
pomladno in poletno
moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dol-
gosti 3-10 metra, to je 4 Dun.
vatli. 1 odrezek velja:
gl. 4.80 iz navadne
gl. 7.75 iz fine
gl. 10.50 iz jako fine
gl. 12.40 iz najfinejše

(129) pristne
ovčje volne.

Nadalje so v največji izbi-
ri svilo pretkana grebenasta
sukna, blago za ogrtače, loden
za lovce in turiste, peruvienne
in tosking za salonske obleke,
predpisana sukna za gg
uradnike, blago iz sukna
za moške in dečke, ki se sme
prati, pristna piqué-zilet-b aga
itd. itd.

Za dobro blago, natan-
čno uzorec odgovarja-
joče in točno dopošilja-
tev se jamči.
Uzorec zastoj 1 franko.

Čitaj
in čudi se!

Ker je velika tovarna za
ure ustavila delo, katere je-
dini zastopnik sem jaz, se
mi je naročilo, da naj vso
zalogo finih

žepnih ur

za vsako ceno spečam in
prodam in zatorej dobi vsak
naročnik lepo, dobro idočo
žepno uro v zlatoimitiranem
oklopu za nečuvno ceno

2 glđ. 80 kr.

in dobi poleg tega vsak na-
ročnik, ki se sklicuje na ta
list, še prekrasno, fino po-
zlačeno (142—3)

urno verižico
z zapornico zastoj.

Ure pošlje po poštnem
povzetju

Dunajska komisijska
zaloga ur

S. Blodek
Dunaj, Leopoldstadt,
Schreigasse 9 S.

NB. Neugajajoče se brez
ugovarjanja nazaj vzame.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo
proti kurjim ocesom, žuljem, tako ime-
novani trdi koži na podplatih in petah
Proti bradavicam in vsem drugim trdim
praskom kože. — Uspeh zagarjen. —
Cena škatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-
boda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Ru-
dolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku
J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J.
Birnacher; v Brezavi A. Aichinger; v Trgu (na
Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G.
B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C.
E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici
A. Robl-k.

Ta obliž dobiva se le v jedne velikosti
po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno
znanko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi
in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter)
za turiste.“ (449—51)

Uzorec
v vse kraje franko.

Sukneno in blago iz ovčje volne

od najcenejše do najfinejše baže za pom-
ladno in letne potrebščine razpošilja v vsakej
meri tudi zasobnikom, prekosé vsako konkurenco,
Zaloga iz c. kr. priv. tovarn za fino sukнено in
blago iz ovčje volne

Morica Schwarz-a
Svitava (Moravsko).

1000 tovarniških ostankov in odrezkov za
obleke, ogrtače, hlače, ženske in otroške
obleke prodaja se po čudovito nizkih cenah.

Po glđ. 3.20 Cela moška obleka iz 3¹⁰ m ostanka.

Po glđ. 6.— Cela moška obleka fina iz 3¹⁰ m ost.

Po glđ. 8.— Cela moška obleka jako fina iz 3¹⁰ m ostanka.

Po glđ. 9.50 do 14.— Cela moška obleka vefefina iz 3¹⁰ m ostanka.

Po glđ. 3.80 do 7.— Praktično blago za ogrtač v najmočnejših barvah iz 2¹⁰ m ost.

Po glđ. 8.— in višje Črno sukno iz fino čiste ovčje volne za celo salonsko obleko iz 3²⁵ m ostanka.

Po glđ. 3.— in višje Iz jako modnega grebenastega blaga, ki se sme prati, 1 obleka cela 6⁴⁰ m ostanka.

Po 50 kr. in višje Jako modni telovnik iz piketa, ki se sme prati, cel iz 70 cm ostanka.

Predpisano blago za uniforme za gospode c. in kr. uradnike. (109—4)

Bogata zbirka uzorcev se radovoljno pošlje.

Koncipijenta

zmožnega obeh deželnih jezikov v pisavi in govoru
ter v odvetniškem poslovanju vsaj več ali manj
samostalnega, vsprejemem takoj v svojo pisarno.

Dr. Ivan Skedl,
odvetnik v Novem Mestu.
(182—3)

Na najnovejši in najboljši način
umetne (1083—19)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
zobne bolečine z usmrtenjem živeca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Učenec

vsprejme se takoj za trgovino s steklom in por-
celanom v Pulji. Kdor zna nemški, ima pred-
nost. Pisma naj se name naravnost pošljejo.

(190—2) **Fran Perinsig,**
trgovina s steklom in porcelanom v Pulji.

Velikansko peso

večno deteljo (Luzerne), mnogo-
vrstna semena za vrte in trav-
nike, zanesljivo kaljiva

prodaja po najnižji ceni (106—5)

Peter Lassnik v Ljubljani.

Razglas.

Dne 20. marca t. l. bode pri vojaškem preskrbovalnem
magacinu v Gradci javna obravnava

za zalaganje 2868 neokovanih posteljnih desek.
Pogoji.

1. Pismene ponudbe, ki morajo imeti kolek za 50 kr., morajo gori
navedeni dan vsaj do 10. ure dopoldne doiti pri vojaškem preskrbovalnem
magacinu v Gradci.

Na pozneje došle in na ustne ponudbe se ne bode oziralo.

Vsak ponudnik ima uložiti 5 % varščino ponujane cene, katero more
dopolniti, če dobi zalaganje, na 10 % svote zaslužka proračunjeno kavcijo.

Ponudniki se imajo odreči obrokom, navedenim za vsprejetje v članu
862 občnega državlanskega in v članih 318 in 319 trgovskega zakonika.

Nadalje mora se v ponudbi izrecno izjaviti, da je ponudniku ta razglas
v polnem obsegu znan.

2. Posteljne deske morajo biti iz zdravega, dobro posušenega, kolikor
je moč brezvejnatega jelovega ali smrekovega lesa, pravokotno prirezane, na
obeh straneh gladko povobljane, 190 cm. dolge, 26 cm. široke in 3 cm. debele.

3. Uzorci se lahko ogledajo pri vojaškem preskrbovalnem magacinu,

4. Obroki, kdaj se bodo doposlale deske, imajo se v ponudbi pove-
dati in se morajo točno držati.

5. Posteljne deske se imajo doposlati vojaškemu preskrbovalnemu
magacinu v Gradci.

C. in kr. preskrbovalni magacin

v Gradci, dne 3. marca 1890.

(191)

Za p. n. poljedelce!

S tem naznanjamo interesovanim krogom, da,
kakor vsako leto, tudi za leto 1890. takoj prevza-
memo katerokoli množino

sladkorne pese

in sicer po zvišani ceni 95 kr. za 100 kilo loco
naše tovarne in proti takojšnjemu gotovemu plačilu.

Vahimo p. n. gospode kmetovalce, da pridelujejo
to znatno kulturno rastlino, in naznanjamo, da jim
preskrbimo potrebno seme izvrstne in skušene vrste
po ceni, kolikor nas stane.

Tudi imamo zastoj in franko na razpolago
navod, v slovenščini in nemščini, kako se prideluje
sladkorna pesa.

Ljubljana, 28. februvarja 1890.

(183—1)

Avg. Tschinckl-a sinovi.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blódné duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebízský. Preložil Ivan Gornik. — Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Vino.

Podpisani proda 8 do 10 hektolitrov izvrstnega, garantirano čisto naravnega vina za v steklenice (buteljke) iz najboljših Haloških goric iz leta 1885.

P. Juršinci pri Ptui.

Ivan Grebenec, učitelj.

(203—1)

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vratnih, želodčnih, mehurih in obistnih boleznih, pri kataru, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (424—17)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in želodcev otežujočih primesti.

Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u; prodajajo ga nadalje: M. Kastner in J. Klauer; v Kranji: F. Dollenz.

15 hektolitrov

dobre slivovke

se dobi pri

(169—4)

Francetu Prijatelj-i v Tržiši, p. Mokronog.

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapišne

Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. — Tiskala „Narodna Tiskarna“ 1889.

Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za srbate Srbe in njih pesem, dobro došla.

Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno 30 kr., po pošti 32 kr.

Cena gl. 3.75 S koledrom gl. 4.75

Američanska urazbudilom

na sidro

s p' noči svetečo cifernico. Visokost 18 cm, s poniklenim kovinskim okrovom.

MAYER-jeva

tovarniška zaloga ur.

Dunaj, I., Bauernmarkt 12.

Če se vzamejo tri ure, pošljejo se franko na vsako pošto postajo. (187—2)

Učenec

za specerijsko prodajalnico, govoreč nemški in slovenski, lepega vedenja in z dobrimi šolskimi soričali, se išče. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (179—3)

V najem dá se

s 1. dnem maja t. l. pri Mokronogu

graščinski mlin in žaga

s stanovanjem, njivami in travniki vred. — Kaj več se izve pri graščinskem oskrbništvu v Mokronogu. (178—2)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje

(908—3)

v hotelu „Pri Maličič“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti „svoje trajnosti zlato plombo.“

Umetne zobe in cela zobovja ustavlja po najnovejših ameriških metodah, ne da bi se odstranile korenine. Za vsak komad jamči.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Univ. med.

Dr. EDVARD GLOBOČNIK

deželni okrožni zdravnik

(176—3)

v Cerkljah.

Pod Trančo št. 2

J. SOKLIČ

Gledališke ulice št. 6

priporoča

(184—1)

veliko izbér najmodnejših klobukov za pomlad in poletje, posebno praktičnih gumijevih patentnih ventilatorjev, katerih pót ne premoči, in pristnih angleških klobukov, jako trajnih; ravno tako uniformskih klobukov in kap za c. in kr. državne uradnike. Za poletje priporoča veliko izbér najmodnejših slamnikov.

Izvrstno pivo

prve Graške delniške pivovarne

poprej SCHREINER & sinovi

združeni pivovarni

(103—4)

Schreiner v Gradci & Hold v Puntigamu

prodaja po tovarniški ceni

zaloga v Ljubljani

Kolodvorske ulice 24 M. ZOPPITSCH Kolodvorske ulice 24

Gradeo: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczy ja, deželna lekarna, Sackstrasse.
Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczy-ja, „pri sv. Frančišku“, (ob jednom kemična tovarna), V., Hundsturmstrasse 113. (1035—13)

Nepresegljivo za zobe

je

I. salicilna ustna voda

aromatična, upliva okrepčevala, zabranjuje gnjilobo zob ter odstranjuje iz ust neprijetni duh. Jedna velika steklenica 50 kr.

II. salicilni zobni prašek

splošno priljubljen, upliva jako okrepčevala ter ohranjuje zobe svetlo bele, à 30 kr.

Navedeni sredstvi, o katerih je došlo mnogo zahvalnih pisem, ima vedno sveži v zalogi ter vsak dan po pošti pošilja

lekarna Trnkóczy v Ljubljani

zraven rotovža.

Zunanja naročila se s prvo pošto razpošiljajo.

Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczy-ja, „pri zlatem levu“, VIII., Josefstädterstrasse 30.
Dunaj: Lekarna dr. Otona pl. Trnkóczy-ja, „pri Radec-kiju“, III., Radetzkyplatz 17.

NOVA PESMARICA.

Zbirka najbolj znanih slovenskih, hrvatskih, srbskih, bolgarskih, čeških, poljskih in ruskih pesnij.

Sestavil

Ivan Zeleznikar.

Založil

Dragotin Hribar.

Cena: Mehko vezani 80 kr., s pošto 10 kr. več. Elegantno vezani 1 gl. 20 kr., s pošto 1 gl. 30 kr.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani. — Naroča se pa lahko tudi v vsaki bukvarni.

Za c. in kr. državne uradnike

sablje, paradnih klobukov, kap, port, gumbov, roset, naramnikov, rokovic in kravat pri

najcenejša in najboljša prodaja vseh predpisanih uniformskih predmetov, in sicer: sabel z jeklenimi nožnicami in brez njih, jermenov za

J. S. Benedikt-u v Ljubljani.